

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/353/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717202541
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Mojš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6717202541.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alexandra Mojša a sudcov JUDr. Ivica Hanuskovej a Mgr. Štefana Baláža, v spore žalobcu S. vnútra N. republiky, G., K. 2, F.: XX XXX XXX, proti žalovanému M. I., nar. XX. XX. XXXX, bydliskom Q., ul. 1. mája XXX/XX, zastúpený JUDr. Ľubomírom Ivanom, advokátska kancelária vo Zvolene, Dukelských hrdinov 22, o zaplatenie 354,- EUR s prísl., na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 11C/6/2017-75 zo dňa 06. 09. 2018, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.
- II. Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 11C/6/2017-75 zo dňa 06. 09. 2018 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 354 EUR s 5 % ročným úrokom z omeškania od 10. 02. 2017 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet žalobcu.

2. Žaloba bola odôvodnená tým, že žalovaný dňa 04. 03. 2017 v čase o 01.40 hod., kedy bol umiestnený v miestnosti vyhradenej pre predvedené osoby v budove Obvodného oddelenia Policajného zboru vo L., na ul. J. I. č. XXXX/X, opakovane kopal do dverovej mreže na miestnosti, trhal ňou a búchal rukami. Na výzvy, aby odstúpil od mreže a posadil sa na lavicu nereagoval a k službukonajúcim policajtom sa správal vulgárne. Po odomknutí dverových mreží, ktoré žalovaný držal a triasol nimi tieto vyleteli z pántov, pričom žalovaný pri pohybe zakopol, spadol na zem a keď sa ho práp. Z. O. snažil zdvihnúť a zohol sa k nemu, žalovaný pri pohybe zadnou časťou temena hlavy udrel poškodeného Z. O. na koreň nosa, čím poškodenému spôsobil zlomeninu nosovej kosti bez posunu. Zranenie si vyžiadalo lekárske ošetrenie bez dočasnej práceneschopnosti. Úraz žalobca vyhodnotil ako služobný pri plnení služobných činností poškodeného policajta, ktorému bola priznaná a vyplatená dávka sociálneho zabezpečenia a to náhrada za bolesť vo výške 354 EUR. Ku škode došlo konaním žalovaného, ktorú žalobca uplatnil pred podaním žaloby listom zo dňa 18. 01. 2017.

3. Žalovaný vylúčil že ku škode došlo konaním uvedeným v žalobe. Spochybňoval dôkazy a tvrdenia žalobcu, ktoré sú postavené na výpovediach príslušníkov policajného zboru a zdôvodnené nelogickým sledom udalostí. Službukonajúcemu policajtovi chýbala ostražitosť a profesionálne konanie. Ani po vzhliadnutí kamerového záznamu nevidel zrejmy pohyb, kde by mal žalovaný úmysel poškodiť zdravie policajta. Policajt mal predpokladať správanie žalovaného. Ak sa predtým žalovaný metal, nemal si ho pripustiť k telu.

4. Svedok Mgr. Z. O. na pojednávaní uviedol, že žalovaný bol umiestnený za mrežou, kde neustále búchal a kopal do mreže, pričom bol opakovane upozornený, aby prestal. Ako svedok odomkol a pri otváraní zatlačil mrežu dovnútra, tá sa vytiahla z pántov. Mreže držali svedok a žalovaný, každý z opačnej strany, v miestnosti mrežu odhodili a obaja padali, najskôr žalovaný a svedok spolu s ním, pričom svedok narazil nosom o hlavu žalovaného. Svedok pocítil, že má zlomený nos, žalovaného vyložil na lavicu, dal mu putá a vyšiel z miestnosti. Po vzhliadnutí kamerového záznamu svedok uviedol, že k zraneniu došlo v momente, keď sa snažil žalovaného posadiť na lavicu, kedy sa ho svedok držal a zrazili sa. Svedok sa snažil odhodiť mrežu, aby nezavadzala, aby mohol žalovaného chytiť, posadiť na lavicu a pripútať.

5. Okresný súd vychádzal z toho, že žalobca uplatnil náhradu škody podľa § 114 ods. 5 zák. č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov, podľa ktorého má služobný orgán právo voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá vznikla výplatom dávky úrazového zabezpečenia v dôsledku zavineného protiprávneho konania.

6.1. Okresný súd mal preukázané, že k úrazu poškodeného policajta došlo pri služobnom zákroku proti žalovanému, ktorý bol pod vplyvom alkoholu, držal mrežu, trhal ňou a búchal. Žalovaný nerešpektoval viaceré výzvy policajtov a preto došlo k služobnému zákroku policajtov vedenému proti žalovanému, pri ktorom došlo k zraneniu zasahujúceho policajta. Najskôr došlo medzi policajtom a žalovaným k určitému zápasu o mrežu, ktorá bola vytrhnutá z pántov a pri zákroku žalovaný a zasahujúci policajt spadli, na čo sa policajt snažil žalovaného zdvihnúť a posadiť na lavicu, aby ho pripútať. Z kamerového záznamu nebol jednoznačne určený moment, kedy k zraneniu došlo. Na časti kamerového záznamu nie je vidieť, čo robil a ako sa správal žalovaný v čase, keď sa poškodený policajt snažil žalovaného zdvihnúť, lebo na tejto časti záznamu poškodený žalovaného prekrýva a poškodeného vidieť odzadu. Je však jednoznačné, že policajt vyšiel z miestnosti zranený. Nebol preukázaný priamy úmysel žalovaného spôsobiť policajtovi zranenie, ale ku škode došlo zavinením žalovaného a policajt si zranenie nespôsobil sám.

6.2. Žalobca poškodenému policajtovi vyplatil bolestné vo výške 354 EUR, čím preukázal škodu, ktorú uplatnil voči žalovanému, ktorého zavinením ku škode došlo. Okresný súd priznal žalobcovi úrok z omeškania, pretože žalovaný sa dostal do omeškania s peňažným plnením uplynutím 15 dňovej lehoty, uvedenej vo výzve na úhradu a doručenej žalovanému 25. 01. 2017.

7. Na právne zdôvodnenie okresný súd uviedol § 114 ods. 5 zák. č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov. Žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný, priznal podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

8.1. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalobca, ktorý okresnému súdu vytykal nedostatok odôvodnenia rozhodnutia a nesprávne skutkové a právne závery. Základom nároku žalobcu bolo posúdenie situácie a momentu, kedy a za akých okolností došlo k zraneniu zasahujúceho policajta a následne, či k tomuto zraneniu došlo žalovaným, prípadne jeho zavinením. Výpoveď zasahujúceho policajta a výpoveď žalovaného sa odlišovali a situácia z kamerového záznamu nebola jednoznačná, čo potvrdil aj súd. Žalobca nepredložil dôkaz, ktorým by bez pochyb preukázal, že k zraneniu zasahujúceho policajta došlo osobou žalovaného a jeho zavinením, ba dokonca vedome. Súd poukazuje na to, že policajt vyšiel z miestnosti zranený a napriek tomu, že nebol preukázaný jednoznačný úmysel žalovaného spôsobiť zranenie poškodenému policajtovi. Záver, že došlo k zraneniu zavinením poškodeného je nepodložené tvrdenie a domnienka. Žalovaný tvrdil, že zranenie zasahujúcemu policajtovi nespôsobil a toto tvrdenie žalobca nevyvrátil. Žalovanému nebol preukázaný úmysel a v podstate ani samotný spôsob zranenia. K zraneniu zasahujúceho policajta došlo s veľkou pravdepodobnosťou úplne inak ako tvrdil zasahujúci policajt. Bol to práve policajt, ktorý vošiel do cely, s mrežou vo vystretých rukách a zrejme v čase, keď ju pustil a nechal padnúť na žalovaného, táto ho udrela, pretože následne bol útok vedený na žalovaného, ktorý bol policajtom zhodený na zem a žalovaný pri páde narazil na lavičku. Skutočnosť, že Inšpekcia Ministerstva vnútra SR vyhodnotila zásah ako primeraný na veci nič nemení. Súd neoznačil jediný moment, kedy by žalovaný ktoroukoľvek časťou tela vystúpil proti nosu zasahujúceho policajta a to z dôvodu, že policajt sa zranil sám.

8.2. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozhodol o zamietnutí žaloby z dôvodu, že nebola preukázaná účasť žalovaného na zranení zasahujúceho policajta, ani zavinenie a úmysel žalovaného a z dôvodu, že v konaní nebol predložený dôkaz o úhrade žalovanej sumy. Čestné prehlásenie žalobcu a zasahujúceho policajta nie sú dostatočné dôkazy.

9. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že súdu predložil potvrdenie o vyplatení dávky úrazového zabezpečenia č. N.-Q.-XX-XXX/XXXX-UR, ktoré vydal osobný úrad S. vnútra, odbor sociálneho zabezpečenia. Dávku úrazového zabezpečenia žalobca vyplatil bezhotovostným prevodom podľa § 100 ods. 1 zák. č. 328/2002 Z. z. po doručení rozhodnutia o priznaní dávky úrazového zabezpečenia poškodenému policajtovi, ktoré nadobudlo právoplatnosť 14. 12. 2016. Dávka bola vyplatená 12. 01. 2017 o čom preložil žalobca potvrdenie. Žalobca má za to, že vykonanými dôkazmi, výsluchom poškodeného, svedka S. O. a záznamom z kamery bolo preukázané, že k zraneniu policajta došlo pri služobnom zákroku voči žalovanému v miestnosti pre predvedené osoby.

10. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného v medziach daných ust. § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contr. CSP) rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP potvrdil, pretože je vo výroku vecne správne.

11.1. Predpokladom pre náhradu škody podľa osobitnej právnej úpravy § 114 ods. 5 zák. č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov je, aby žalobca preukázal, že škoda vznikla zavineným protiprávnym konaním žalovaného a že došlo k výplate peňažného plnenia v posudzovanej veci bolestného. Na preukázanie zodpovednosti za škodu sa súčasne použije všeobecná úprava zodpovednosti za škodu spôsobenú fyzickou osobou podľa § 420, § 438 a nasl. Občianskeho zákonníka.

11.2. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Podľa § 420 ods. 3 zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

11.3. Okresný súd založil svoje rozhodnutie na zistení, že ku škode, ktorá žalobcovi vznikla výplatom dávky úrazového zabezpečenia, došlo v dôsledku zavineného protiprávneho konania žalovaného. Žalovaný nerešpektoval viaceré výzvy policajtov a preto došlo k služobnému zákroku, vedenému proti žalovanému, pri ktorom došlo k zraneniu zasahujúceho policajta. Nebol preukázaný priamy úmysel žalovaného spôsobiť policajtovi zranenie, ale zavinením žalovaného ku škode došlo a bolo vylúčené, že by si policajt zranenie spôsobil sám. Uvedené skutkové závery okresného súdu sú správne.

12.1. Zodpovednosť za škodu musí byť preukázaná konaním škodcu, existenciou škoda a preukázaním príčinnej súvislosti medzi škodou a konaním škodcu, z ktorého škoda vznikla. Zavinené konanie škodcu sa predpokladá. Žalovaný bol povinný preukázať, že ku škode nedošlo jeho zavinením, t. j. že k úrazu policajta nedošlo v priamej príčinnej súvislosti s konaním žalovaného.

12.2. Fotografie z kamerového záznamu v súdnom spise potvrdzujú výpoveď svedka Mgr. Z. O., ktorý na začiatku zákroku v miestnosti stojí proti žalovanému, pričom mreže každý z nich držal z opačnej strany. Potom mrežu odhodili. Až do tohto momentu stojí žalovaný proti policajtovi. V súvislosti s kamerovým záznamom však žalovaný nedokázal konkrétne uviesť, ako malo dôjsť k zraneniu policajta mrežou alebo k inému mechanizmu zranenia policajta. Svedok hodnoverne, v súlade s kamerovým záznamom vysvetlil, že k jeho zraneniu došlo, keď obaja padali, najskôr žalovaný a svedok spolu s ním, pričom narazil nosom o hlavu žalovaného, kedy svedok pocítil, že má zlomený nos a následne už s týmto zranením vyšiel z miestnosti. Krátky časový úsek, kedy na zázname nie je vidieť pohyb žalovaného, nemôže spochybníť nadväzujúce súvislosti úrazového deja počas služobného zákroku.

12.3. Žalovaný neuviedol nič, čím by oprávnenosť zákroku policajta spochybnil. K uvoľneniu mreže došlo v priamej príčinnej súvislosti s konaním žalovaného, ktorý mrežu držal aj počas zákroku policajta. Pokiaľ by žalovaný rešpektoval pokyny policajta a ostal pokojný, nedošlo by ani k pádu na zem a následnému zraneniu hlavou na nos policajta, ktorý v tom momente už nemal ako kontaktu s hlavou žalovaného do oblasti nosa zabrániť. Niet pochyb, že policajt pri zákroku reagoval na správanie žalovaného, smer a intenzitu jeho pohybov. K prerušeniu príčinnej súvislosti nemohlo dôjsť ani v dôsledku uvoľnenia mreží, ktoré žalovaný nepustil, ani v dôsledku nekoordinovaného pádu a vstávania žalovaného, pri ktorom žalovaný hlavou narazil do nosa policajta tak mocne a presne, že došlo k zraneniu. To, že mreže nezostali po otvorení na svojom mieste v pántoch tiež nasvedčuje tomu, akú silu a odpor žalovaného musel policajt prekonať. Zavinenia za vzniknutú škodu sa žalovaný svojimi tvrdeniami nezbavil. V konaní nebolo sporné, že žalovaný bol v postavení dôvodne zadržanej osoby, ktorá sa nachádzala v cele policajného zaistenia opatrenej mrežami a že policajt konal v rámci svojich povinností a právomoci. K poraneniu nosa policajta došlo hlavou žalovaného pri odôvodnenom zákroku, ktorý vyvolalo správanie žalovaného. Sled udalostí, z ktorej vznikla škoda, mali základ a boli vyvolané bez prerušenia príčinnej súvislosti konaním žalovaného, nie policajta. Príчинná súvislosť nebola prerušená žiadnou inou udalosťou, ktorá by nemala základ v oprávnení službukonajúceho policajta, ktorý reagoval na správanie žalovaného, ktorý bol pod vplyvom alkoholu.

13. Odvolanie žalovaného nebolo dôvodné. Tvrdenia strán sporu súd správne vyhodnotil a skutkové zistenia v odôvodnení rozhodnutia uviedol v potrebnom rozsahu. Žalovaný nepreukázal, že k úrazu policajta došlo náhodnou alebo neopatreným pohybom, nebola preukázaná ani nezákonnosť zásahu policajta. Žalovaný netvrdil, že jeho umiestnenie v miestnosti pre predvedené osoby bolo nezákonné a okrem tvrdenia, že zranenie nespôsobil, neuviedol vlastné tvrdenia o tom, prečo neposlúchol výzvu policajta a aký dôvod mal policajt vstúpiť do bezprostredného fyzického kontaktu so žalovaným. Žalovaný tak nespochybnil záver, že výlučne jeho konanie v situácii, v ktorej bol povinný rešpektovať pokyny, bolo dôvodom postupu službukonajúceho policajta a fyzického kontaktu, pri ktorom došlo k úrazu policajta. Policajt úraz neutrpel náhodou, ale výlučne ako dôsledok správania sa žalovaného. Žalobca hodnoverne a vo vzájomných súvislostiach vysvetlil dôvod a priebeh zásahu a poranenie policajta. Na záberoch kamerového záznamu, ktoré sú v súdnom spise, pokračuje zásah policajta proti žalovanému aj potom, keď je mreža (dvere) v rukách iného policajta (č. l. 45-47, 58-63). Je nepravdepodobné, že by policajt pokračoval v zákroku proti žalovanému, po zranení kovovou mrežou do tváre, alebo že zranenie nosa pocítil po ukončení zákroku. Policajt o priebehu úrazového deja aj momente svojho zranenia vypovedal ako svedok a súd z jeho výpovede správne vychádzal, lebo žalovaný rovnako hodnoverne tvrdil o priebehu úrazového deja nepredložil.

14. Žalovaný nespochybnil ani výplatu peňažného plnenia, lebo žalobca predložil okrem potvrdenia služobného úradu o výplatu peňažnej dávky policajtovi aj rozhodnutie Krajského riaditeľstva PZ G. G. č. H.-BB-I zo dňa 22. 11. 2016, a spisový materiál k rozhodnutiu, ktorým bolo rozhodnuté o priznaní náhrady za bolesť za služobný úraz vo výške 354 EUR. Uvedené skutočnosti preukazujú, že nárok na náhradu škody vznikol a bol vymáhateľný. Na preukázanie nároku predložené dôkazy postačovali a nebolo potrebné, aby žalobca identifikoval prevod peňažných prostriedkov na účet policajta, k čomu došlo prevodom na účet v banke, čo svedok na súde potvrdil.

15. O nároku na náhradu trov konania súd rozhoduje v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 CSP). V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, ktorému však žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli a preto mu ich krajský súd nepriznal.

16. Rozhodnutie senátu bolo prijaté v pomere hlasov 3 : 0.
Rozhodnutie senátu bolo prijaté v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).